Lag om ändring i jaktlagen (1987:259);

SFS 1994:1820
Utkom från trycket
den 30 december 1994

utfärdad den 15 december 1994.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om jaktlagen (1987:259)
dels att 37 och 38 §§ skall upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 37 § skall utgå,
dels att 1, 3, 31, 44 och 52 §§ skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 29 a, 51 a och 51 b §§, av följande lydelse.

1 § Denna lag gäller viltvården, rätten till jakt och jaktens bedrivande inom svenskt territorium samt frågor som har samband därmed.

Lagen gäller också i de fall som anges särskilt

1. inom Sveriges ekonomiska zon,
2. beträffande jakt från svenskt fartyg på det fria havet utanför den ekonomiska zonen,
3. beträffande jakt från svenskt luftfartyg över det fria havet utanför den ekonomiska zonen.

Utöver bestämmelserna i denna lag gäller föreskrifter i andra författningar i fråga om skyddet och vården av viltet.

3 § Viltet är fredat och får jagas endast om detta följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat, gäller fredningen också dess ägg och bon.

Detta gäller även inom Sveriges ekonomiska zon.

29 a § För att uppfylla Sveriges internationella åtaganden om skydd av vilt får regeringen meddela föreskrifter om förbud mot eller särskilda villkor för jakt från

1. svenskt fartyg på det fria havet utanför Sveriges ekonomiska zon,
2. svenskt luftfartyg över det fria havet utanför den ekonomiska zonen.

31 § Jakt får inte ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Sådana fortskaffningsmedel eller andra motordrivna anordningar får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från första stycket.

Regeringen får meddela föreskrifter som förbjuder eller ställer upp särskilda villkor för medförande av skjutvapen vid färd med motordrivna fortskaffningsmedel.

44 § Om ett jaktbrott är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.

[1] Prop 1994/95:117, bet. 1994/95: JoUlO, rskr. 1994/95:94.

Vid bedömandet av om brottet är grovt skall särskilt beaktas
1. om det avsåg ett hotat, sällsynt eller värdefullt vilt,
2. om det har utförts vanemässigt eller i större omfattning,
3. om det utförts med otillåten hjälp av ett motordrivet fortskaffningsmedel eller någon annan motordriven anordning.

51 a § Den som har begått brott enligt denna lag inom Sveriges ekonomiska zon döms vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte är tillämplig.

51 b § Om ett brott enligt denna lag har förövats inom den ekonomiska zonen, får åtal för brottet väckas vid den tingsrätt vars domkrets är närmast den plats där brottet förövades.

52 § Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela sådana föreskrifter eller beslut som avses i 6 § andra stycket, 23 — 26, 29, 29 a och 30 §§,31 § andra och tredje styckena, 36 §, 40 § första och andra styckena, 41 § första stycket 2, 48 § andra stycket och 50 §.

---

1. Denna lag träder i kraft samtidigt med lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.
2. Beslut om förbud, föreskrift, tillstånd, medgivande eller liknande som fattats enligt 37 och 38 § skall anses meddelat med stöd av motsvarande bestämmelse i lagen (1994:1818) om åtgärder beträffande djur och växter som tillhör skyddade arter, om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer förordnar annat.

På regeringens vägnar

MARGARETA WINBERG

Hans Pettersson
(Jordbruksdepartementet)